

کوردستان

ارگان کمیته مرکزی حزب دمکرات کوردستان ایران

تأمین حقوق ملی خلق کرده در چهارچوب ایرانی دمکراتیک و فدرال

شماره ۷۰۷ = سه شنبه ۳۱ مرداد ۱۳۹۶، ۲۲ آگوست ۲۰۱۷

ملکشاهی ایلام در
اقیانوس تشنگی
جان می دهد

۷

۷۰ درصد مردم ایران
زیر خط فقر
زندگی می کنند

۳

۳۰۰ سیاستمدار ایتالیایی
خواهان محاکمه‌ی رژیم
ایران
بخاطر اعدام‌های تابستان
۶۷ شدند

۲

نابودی پتانسیل‌های ورزشی
کرماشان، از اهداف اصلی
سیاست‌های فاشیستی ایران
در کرماشان است

۷

دیدگاه امنیتی جمهوری اسلامی
و جنگ نرم علیه کوردستان

۶

پیام دفتر سیاسی حزب دمکرات
کوردستان ایران به مناسبت
۷۲مین سالروز تأسیس حزب

۴

طی مراسمی، ۷۲مین سالروز
تأسیس حزب دمکرات کوردستان
ایران گرامی داشته شد

۲

سفن

راسان و دولت
کوردستان باشور

کریم پرویزی

در کوردستان عراق عزم راسخی در سطوح عالی ساختار سیاسی مبنی بر برگزاری رفراندوم در ۳ مهر ۱۳۹۶ وجود دارد که هدف خود را از این امر پرسش از افکار عمومی در باب استقلال کوردستان اعلام کرده‌اند.

این گام سیاسی در کوردستان ایران مورد استقبال عمومی قرار گرفته است و مردم خرسندند که در بخشی از کوردستان، ملت کورد به استقلال نزدیک شده است. این خرسندی تنها در سطح حزب و جریان‌های سیاسی وجود ندارد و مردم بسیار بیشتر و شفاف‌تر احساسات خود را بیان کرده‌اند.

اما همگام با این خوشحالی و خرسندی نوعی هراس و ترس نیز در میان مردم کوردستان ایران وجود دارد که بعد از رفراندوم و به ویژه بعد از اعلام استقلال کوردستان عراق قیام در کوردستان ایران با چه وضعیت و شرایطی مواجه می‌شود. این نگرانی بیشتر از آن سرچشمه می‌گیرد که بعد از موفقیت‌ها و دستاوردهای کورد در عراق، طی دو مقطع مجزا، قیام کورد در ایران به ضعف گرائید و رژیم تهران با توطئه‌های فراوان توانست ضربه سهمگینی به قیام کورد در کوردستان ایران وارد کند. در همین رابطه دو نوع دیدگاه وجود دارد، یا بهتر است بگوییم دو نوع تحلیل از سیاست و استراتژی در کوردستان، به ویژه در دو بخش کوردستان ایران و عراق وجود دارد. دیدگاه اول این است که در هر پیشرفت قیام و پروسه سیاسی در کوردستان عراق، هر چند در سطح باور و اراده و در سطح کلی به نفع کوردستان است اما به علت ضعف کوردستان عراق در مقابل رژیم تهران، کوردستان عراق ناچار است با کارت‌های قیام کوردستان ایران به حکومت تهران امتیاز دهد. بنابر این دیدگاه منافع

از سوی هنرمند "غلام فاتحی" و با همکاری گروه موزیک حزب تقدیم حضار گردید. قابل ذکر است که در آستانه سالگرد تأسیس حزب دمکرات کوردستان ایران مبارزین و اعضای حزب دمکرات در کوردستان ایرن با انجام فعالیت‌های تبلیغاتی گسترده و متنوع به مناسبت این روز، با استقبال وسیع مردم روبرو شدند و نیروهای مزدور رژیم را دچار شوک کردند. خوانندگان محترم "کوردستان" را آگاه می‌کنیم که متن کامل سخنان رفیق مبارز "کریم پرویزی" عضو دفتر سیاسی حزب در مراسم مذکور در صفحه‌ی ۴ این شماره منتشر شده است.

موزیک حزب دمکرات کوردستان ایران، سرودی حماسه‌ای با نام "گلاویز" را تقدیم حاضران در مراسم کرد. همچنین به مناسبت ۷۲مین سالروز تأسیس حزب دمکرات کوردستان ایران، شاعر پیشمرگ استاد "بی‌بش"، به دکلمه چندین شعر پرداخت. در ادامه این برنامه، پیام سازمان‌های اتحادیه زنان، جوانان و دانشجویان دمکرات کوردستان ایران توسط "شنو درودگر" معاون دبیرکل اتحادیه زنان، خوانده شد. پس از این پیام، سرودی نیز با نام "مکتب دمکرات" از سوی کودکان مرکز نرگس خوانده شد. در بخش پایانی مراسم، سرود "من دمکراتم"

از علل اصلی تاثیرگذار در تأسیس این حزب دانست. کریم پرویزی، در بخشی دیگری از سخنان خود به "مدرن بودن حزب دمکرات، مسئول و پاسخگو بودن این حزب، مکتب فکری و انقلابی حزب، متحجر نبودن و خلاق بودن دمکرات و همچنین متعهد بودن به اخلاق در سیاست" اشاره کرد. نامبرده دربخش دیگری از سخنانش علاوه بر اشاره به وضعیت آشفته رژیم، مبارزه "راسان روزها" را ادامه سنت انقلابی، خلاقانه و متعهدانه‌ی حزب دمکرات به آرمان‌های مردم کورد معرفی کرد. در بخش دیگر برنامه، گروه

۷۲مین سالروز تأسیس حزب دمکرات سخنانی را ایراد کرد. کریم پرویزی در ابتدای سخنانش گفت: "حزب دمکرات در شرایطی تأسیس شد که فاشیسم در جهان و علی‌الخصوص دیکتاتوری و استبداد در بعضی از کشورهای منطقه در اوج خود بود و همچنین سیستم عشیره‌ای، منطقه‌گرایی و حاکمیت خان بافت اصلی جامعه را تشکیل می‌داد."

جشن ۲۵ مرداد، سالروز تأسیس حزب دمکرات کوردستان ایران در مقر دفتر سیاسی حزب برگزار گردید. روز سه‌شنبه بیست و چهارم مرداد ۱۳۹۶ شمسی، مراسمی به مناسبت گرامیداشت ۷۲مین سالروز تأسیس حزب دمکرات کوردستان ایران و با حضور اعضاء رهبری، کادر، پیشمرگه‌ها و خانواده‌های حزب برگزار شد. این مراسم با سرود ملی "ای رقیب" و یک دقیقه سکوت به یاد شهیدان راه آزادی کوردستان آغاز گردید. سپس در بخش اول این مراسم، "کریم پرویزی" عضو دفتر سیاسی حزب دمکرات کوردستان ایران به مناسبت

طی مراسمی، ۷۲مین سالروز تاسیس حزب دمکرات کوردستان ایران گرامی داشته شد

از کشورهای منطقه در اوج خود بود و همچنین سیستم عشیره‌ای، منطقه‌گرایی و حاکمیت خان بافت اصلی جامعه را تشکیل می‌داد". پرویزی در ادامه سخنانش به علل تاسیس حزب دمکرات پرداخت و نبود آزادی انسان‌ها، نبود کردن کرامت آن‌ها، آسمیلاسیون فرهنگی، تحریف تاریخ، انکار هویت ملی و چندین فاکت فکری دیگر را از علل اصلی تاثیرگذار در تاسیس این حزب دانست.

کریم پرویزی، در بخشی دیگری از سخنان خود به "مردن بودن حزب دمکرات، مسئول و پاسخگو بودن این حزب، مکتب فکری و انقلابی حزب، متعصب نبودن و خلاق بودن دمکرات و همچنین متعهد بودن به اخلاق در سیاست" اشاره کرد. نامبرده دربخش دیگری از سخنانش علاوه بر اشاره به وضعیت آشفته رژیم، مبارزه "راسان روزهلات" را ادامه سنت انقلابی، خلاقانه و متعهدانه‌ی

جشن ۲۵ مرداد، سالروز تاسیس حزب دمکرات کوردستان ایران درمقر دفترسیاسی برگزار گردید. بنا بر گزارش وب‌سایت کوردستان میدیا، روز سه‌شنبه بیست‌وچهارم مرداد ۱۳۹۶ شمسی، مراسمی به مناسبت گرامیداشت ۷۲مین سالروز تاسیس حزب دمکرات کوردستان ایران و با حضور اعضای رهبری، کادر، پیشمرگه‌ها و خانواده‌های حزب برگزار شد. این مراسم با سرود ملی "ای رقیب" و یک دقیقه سکوت به یاد شهیدان راه آزادی کوردستان آغاز گردید.

در این مراسم، "کریم پرویزی" عضو دفتر سیاسی حزب دمکرات کوردستان ایران به مناسبت ۷۲مین سالروز تاسیس حزب دمکرات سخنانی را ایراد نمود. کریم پرویزی در ابتدای سخنانش گفت: " حزب دمکرات در شرایطی تاسیس شد که فاشیسم در جهان و علی‌الخصوص دیکتاتوری و استبداد در بعضی

حزب دمکرات به آرمان‌های مردم کورد معرفی کرد. در بخش دیگر برنامه، گروه موزیک حزب دمکرات کوردستان ایران، سرودی حماسه‌ای با نام "گلاویز" را تقدیم حاضران در مراسم کرد. همچنین به مناسبت ۷۲مین سالروز تاسیس حزب دمکرات کوردستان ایران، شاعر پیشمرگ استاد "بی‌بش"، به خوانش چندین شعر پرداخت.

در ادامه این برنامه، پیام سازمان‌های اتحادغا زنان، جوانان و دانشجویان دمکرات کوردستان ایران اتوسط "شنو درودگر" معاون دبیرکل اتحادیه زنان، خوانده شد.

پس از این پیام، سرودی نیز با نام "مکتب دمکرات" از سوی کودکان مرکز نرگس خوانده شد. در بخش پایانی این برنامه، سرود "من دمکراتم" از سوی هنرمند "غلام فاتحی" و با همکاری گروه موزیک حزب تقدیم حضار گردید.

دلیل سکوت در نقض حقوق بشر و اعدام‌های بی‌رویه در جمهوری اسلامی انتقاد کردند. طی ماه‌های مرداد و شهریور ۱۳۶۷ و بنابر فرمان خمینی، هزاران نفر از فعالین سیاسی ایران طی محاکمه‌های چند دقیقه‌ای به اعدام محکوم و به صورت دسته‌جمعی اعدام شدند که تا کنون مستندات متکتری بر نحوه و چگونگی شکل‌گیری این جنایت ارئه شده اما تا زمان حاضر هیچ دادگاه بین‌المللی برای رسیدگی به جنایات ضدبشری رژیم اسلامی ایران تشکیل نشده است.

را طی کرده بودند، اعدام شدند. در فهرست امضا کنندگان این بیانیه چهره‌های سیاسی بین‌المللی همچون وزیر خارجه سابق ایتالیا، سخنگوی سازمان عفو بین‌الملل، رئیس اتحادیه ایتالیایی حقوق بشر دیده می‌شود.

این بیانیه که طی نشست‌ی در دفتر سازمان غیر دولتی "به قابیل دست نزنید" خوانده شد علاوه بر بیان سخنانی در اهمیت برگزاری چنین دادگاه بین‌الملی برای رسیدگی به اتهامات سران رژیم درکشتار زندانیان سیاسی، از دولت و رسانه‌های ایتالیا به

۳۰۰ سیاستمدار ایتالیایی

خواهان محاکمه‌ی رژیم ایران بخاطر اعدام‌های تابستان ۶۷ شدند

بین‌المللی را فراهم کند. اعدام‌های تابستان ۶۷ به‌کشتار دسته‌جمعی فعالین سیاسی ایران در زندان‌های سراسر ایران اشاره دارد که طی آن هزاران نفر از فعالین سیاسی، حتی آنانی که مدت حبس خود

از دولت این کشور خواستند برای محاکمه‌ی سران رژیم اسلامی ایران به اتهام جنایت علیه بشریت بخاطر کشتار دسته‌جمعی زندانیان سیاسی در تابستان ۱۳۶۷ شمسی، شرایط تشکیل یک دادگاه

روحانی، پست‌های وزارت دولت را به بازجوهای وزارت اطلاعات اختصاص داد

دادگستری و تحت نظر رئیس قوه قضاییه اجرا می شود. امیر رشیدی، محقق در خصوص دسترسی به اینترنت در کمپین حقوق بشر در ایران، نسبت به پیشنهاد جوهری برای تصدی پست وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات گفته: مسئول کردن جواد آذری برای ساختن زیربنای سیستم "شنود" بیان‌کننده این است که رژیم ایران توانایی‌هایی برای جاسوسی و هک کردن دارد. همچنین رشیدی اضافه کرد: "اکثر دولت‌ها از سیستم شنود استفاده می‌کنند اما همانند مسئولان ایرانی به این مسئله افتخار نمی‌کنند".

در وزارت اطلاعات افتخار می‌کنم و بر وجود سیستم شنود و تداوم جاسوسی از مردم و فعالین تاکید کرد. بنابر گفته‌های نامبرده، او در سال ۱۳۸۴ شمسی کارشناس امور تکنولوژی و در سال ۱۳۸۸مدیرکل امنیت ارتباطات در سازمان تنظیم آیین نامه‌ها بوده و در سال۱۳۹۴نیز به پیشنهاد "محمود واعظی" وزیر ارتباطات و فناوری اطلاعات از وزارت اطلاعات به این وزارت منتقل شده است. سیستم شنود به استناد ماده ۱۵۰ قانون آیین دادرسی کیفری در ایران قانونی شده ودر این قانون آمده که سیستم "شنود" در اداره کل

کمپین بین‌المللی حقوق بشر، در گزارشی بیان کرد:"جواد آذری جوهری" نامزد تصدی پست ارتباطات و فناوری اطلاعات پیشتر مسئول امور "شنود" در وزارت اطلاعات و بازجوی زندانیان سیاسی بوده است. به گزارش این سازمان، نامبرده یکی از کارمندان وزارت اطلاعات بوده که در هنگام بازداشت فعالین سیاسی مسئولیت ضبط و جمع‌آوری کامپیوتر، موبایل و اشیا افراد بازداشت شده را برعهده داشته است. جواد آذری در مصاحبه‌ای که با روزنامه ایران در بیست و دوم مرداد ۱۳۹۶ انجام داده بود گفته بود که من به کارهایم

ادامه سخن

کوردستان عراق و ایران در دو جبهه متقابل قرار می‌گیرد که تحقق منافع یکی در کوتاه مدت و میان مدت، به ضرر جبهه‌ی دیگری تمام می‌شود. بنابر این دیدگاه هرچه پروسه‌ی سیاسی در کوردستان عراق به استقلال نزدیک‌تر می‌شود تقابل منافع این بخش از کوردستان با کوردستان ایران بیشتر و بیشتر می‌شود و قیام روزه‌لات بیشتر به سمت قربانی شدن نزدیک می‌شود. اما بنابر دیدگاه و تحلیل دوم، منافع بخش‌های مختلف کوردستان در تصاد با هم قرار ندارند، بلکه مکمل یک هستند. بنابر این خوانش، در هر پیشرفت قیام بخشی از کوردستان نه تنها لازم نیست قیام بخش دیگر تضعیف شود، بلکه قوت قیام هر بخشی موجب تقویت قیام در بخش‌های دیگر نیز می‌شود. در شرایط موجود کنونی بنابر این دیدگاه، پیشرفت پروسه‌ی سیاسی و حرکت کوردستان عراق به سمت استقلال نیاز به نیرو و عمق استراتژیک دارد و قیام کورد در ایران نیز نیازمند تزریق رویای نزدیک شدن به آرمان. در چنین داد و ستد استراتژیکی، هر چه کوردستان عراق به دولت شدن نزدیک می‌شود قیام کورد در ایران نیز باید بر وسعت و حدت خود بیافزاید تا اینکه این دو بخش بتوانند به مانند مکمل یکدیگر، پشت و پناه هم باشند. آنچه در این دیدگاه مهم است نوع و مدل قیام است که باید جدی‌تر و تاکتیک‌ها نیز باید از قالب کهنه خود خارج شوند و مستمرا از مانور سیاسی و مبارزاتی متفاوت بهره جسته تا اینکه دولت تهران که دشمن اصلی قیام کوردستان ایران است و اهرم فشار بر کوردستان عراق نیز هست، نتواند به بازیگر اصلی و تعیین‌کننده بدل شود. در اینجااست که به این نتیجه می‌رسیم که پروسه دولت شدن باشور و راسان روزه‌لات، دو قلوهای به وابسته و هم سرنوشت هستند که نه تنها منافع متناقض با هم ندارند بلکه قوت یافتن هر کدام می‌تواند به عنوان فاکتور قوت دیگری به کار آید.

کوردستان ایران

متن سخنان کریم پرویزی عضو دفتر سیاسی به مناسبت ۷۲مین سالروز تاسیس حزب

کرامت و نقض حقوق حقه‌ی همه انسان‌ها حاصل فرهنگ سلطه‌ی قرن‌ها استبداد بود. در ایران نیز علاوه بر حاکمیت استبداد حکومتی ظالم و ستمکار حاکم بود. در جامعه نیز فرهنگ عشیره‌ای، فرهنگی متحجر، حاکمیت خان و عشیره‌گرایی و منطقه‌گرایی، فرهنگ حاکم بود. در چنین شرایطی که بر جهان و منطقه و جامعه حاکم بود، حزبی مدرن و دمکرات تأسیس می‌شود. حزبی با برنامه‌ای به روز و با شیوه عملی مدرن و علیه فرهنگ‌های شایع آن روزگاران که بر جهان و منطقه و در اجتماع حاکم بود، در واقع این نشان دهنده شکوه و عظمت حزب دمکرات و آنانی که این حزب را تأسیس کردند، بود و اینجاست که برای‌مان آشکار می‌شود حزب دمکرات بر مبنای چه اصولی تأسیس می‌شود و شرایط داخلی جامعه و سیاست و شرایط اجتماعی آن زمان چگونه بوده که تأسیس حزب دمکرات را به دنبال خود داشت و این حزب در پی آن است که مردم را گرد اصول بنیادی خود جمع کند. بنیادهای اجتماعی و ریشه‌های ظهور حزب دمکرات کدام است؟ در اینجا به اختصار به آن‌ها اشاره می‌کنیم. مهم‌ترین علت را می‌توان در نبود آزادی‌های انسانی جستجو کرد. در جامعه و در سیستم سیاسی-اجتماعی حاکم، آزادی انسان معنایی ندارد. انسان برده‌ایی تعریف می‌شود که در خدمت استبداد حاکم است. آزادی انسان هیچ معنایی ندارد و انسان تنها ابزاری‌ست برای تحقق خواست و امیال مستبد حاکم.

دومین مساله یا بنیادی که موجبات شکل‌گیری حزب شد، نابودی و نقض کرامت ملیت‌ها می‌باشد. سیستم مستبد آن زمان هیچ حق و حقوقی برای ملیت‌های ایران قائل نبود، هیچ ملتی را به رسمیت نمی‌شناخت، تنها می‌خواست

که با ملتی تصنعی به نام ایران که در قالب تاریخی ساختگی آنرا تعریف می‌کرد به حذف تمام هویت‌ها و شخصیت‌های ملیت‌های دیگر بپردازد و کرامت ملیت‌های دیگر را زیر پا له کند.

عامل دیگری که در ظهور حزبی انقلابی تاثیر گذار بوده، تلاش و سیاست و اعمال حکومت در راستای آسمیلاسیون فرهنگی و تحریف تاریخ و هویت ملیت‌ها می‌باشد. فرهنگ ملت‌ها را در فرهنگ تصنعی که ساخته و پرداخته مرکز است ذوب می‌کند، تاریخ ملت‌ها را تحریف می‌کند، آن‌ها را عقب افتاده، ناآگاه و وحشی قلمداد می‌کند تا از این طریق تنها ملت حاکم را لایق حکمرانی بداند. قصد دارد ملت‌های دیگر خود را در چارچوب نرم‌های ملت حاکم تعریف کنند و خود را در مقابل آن حقیر و کم‌مایه فرض کنند و هویت ملی‌شان را محو می‌کند و آن‌ها را همچون قبیله و عشیره و خاندان معرفی می‌کند. از دلایل دیگر ظهور حزبی انقلابی همچون حزب دمکرات عدم وجود عدالت اجتماعی در جامعه است، چه آنچه که سیستم حاکم قصد اعمال آنرا دارد و چه آن چیزی که در خود جامعه وجود دارد. عدم وجود عدالت اجتماعی، نبود فرصت زندگی آسوده و انسانی را برای بخش بزرگی از جامعه رقم می‌زند و موجب ایجاد خشم و نفرت نسبت به زندگی در جامعه می‌شود و احساس حقارت را در جامعه موجب می‌شود.

یکی دیگر از ریشه‌ها و عوامل ظهور حزب دمکرات، تسلط فکر و اندیشه عشیره‌ای و منطقه‌گرایی بوده است. حزب دمکرات می‌خواهد از عشیره و منطقه عبور کند و به سمت ملت و دمکرات بودن گام بردارد. این موارد که اختصارا بیان شد تعدادی از بنیادها و ریشه‌های جامعه است که برای حل و فصل این معضلات نیاز به

حزب، سازمان و ارگانیزاسیونی اجتماعی-سیاسی دارد تا برای حل آن‌ها گام بردارد و تلاش کند. در همین راستا بود که روشنفکران، مبارزان و انقلابیون کورد با رهبری پیشوای جاوید، حزب مدرن و انقلابی دمکرات را تأسیس می‌کنند. بنیادهای حزب دمکرات را ایجاد می‌کنند و اولین گام‌ها را بر می‌دارند. این حزب به درازای تاریخ خود و در طول هفت دهه قیام و مبارزه، چگونه عمل کرده و از چه سیاستی پیروی کرده است؟ چه دستاوردی برای جامعه داشته است و آن مسیری را که در پیش گرفته از چه متدی عملی در طی آن بهره جسته است؟ متد قیام آن کدام است؟ در راه دست‌یابی به چه و چگونه قیام کرده است؟ اشاره کوتاه و سریع به برخی از مهم‌ترین متدهای عمل و مکتب حزب دمکرات در اینجا لازم است.

مهم‌ترین شیوه‌ی سیاست و برنامه‌ریزی حزب دمکرات ایمان به نیروی مردم است. همانگونه که بیشتر اشاره شد، حزب دمکرات بر بنیاد ریشه‌های اجتماعی جامعه کوردستان تأسیس می‌شود، بر اساس بنیادهایی که بر جامعه حاکم‌اند چه آن‌های که حکومت ایجاد کرده و چه آن‌هایی که بنابر فرهنگ صدها ساله اعمال شده‌اند. ایمان و باور به نیروی مردم را می‌توان از سه جهت بررسی کرد: ۱. باور به نیروی مردم از آن نشات می‌گیرد که حزب دمکرات به هیچ کجا وابسته نیست، حزبی‌ست مستقل و تنها منبع تأمین نیروی آن مردم‌اند و به نیروی مردم ایمان دارد. بدین معنا که در راستای منافع هیچ جناحی فعالیت، قیام و مبارزه نمی‌کند. به هیچ دولت و جناحی وابسته نیست و تنها از خلق خود سرچشمه می‌گیرد. بسیار دیده و شنیده‌ایم و یا از همان ابتدای تأسیس حزب تا به امروز، دیگران بارها قیام حزب

دمکرات را به بیگانگان نسبت داده‌اند، تأسیس و خیزش حزب دمکرات را به شوروی نسبت داده و می‌دهند، دستاوردهای حزب دمکرات را که مهمترین آن تأسیس جمهوری کوردستان می‌باشد را نیز به شوروی نسبت داه و مبارزات سال‌های ۴۶-۴۷ را به رژیم عراق به عنوان واکنش آن کشور در قبال حمایت رژیم پادشاهی ایران از قیام کوردستان عراق ربط می‌دهند. همچنین خیزش دوباره و گسترش روزافزون حزب را بعد از انقلاب ملت‌های ایران و اعلام آغاز دوباره مبارزه آشکار، به رژیم بعث و حکومت عراق نسبت می‌دهند. استمرار مبارزه به شیوه‌ای نوین و با عزمی راسخ‌تر و جدی‌تر که در چارچوب "راسان" خود را عیان کرده و به "راسان روزهلات" معروف گشته را دوباره به جای دیگر و کشور دیگری نسبت می‌دهند. تمام این‌ها برای تحریف مبارزات و آمال و آرمان‌های حزب دمکرات است، در حالی که حزب دمکرات با اتکا و ایمان به نیروی خلق خود به مبارزه ادامه می‌دهد.

بخش دیگر باور و ایمان به نیروی مردم از واقع‌گرایی حزب دمکرات و زندگی نکردن این حزب در رویا نشات می‌گیرد. این حزب در ایدئال‌های دست نیافتنی غوطه‌ور نیست، در تئوری‌های کتابت شده زندگی نمی‌کند بلکه اساس عمل و مبارزه حزب بنابر خواست مردم برنامه‌ریزی می‌شود، آنرا چارچوب‌مند کرده و برای آن مبارزه می‌کند. خواست مردم، تقاضاهای مردم، افکار و اندیشه‌های مردم و مشکلات جامعه اساس و بنیادهایی‌ست که حزب دمکرات بر مبنای آن‌ها سیاست‌های خود را فرموله می‌کند، استراتژی خود را تعیین می‌کند. ایدئال‌ها و تئوری‌های توهمی آن‌ها را مشخص نمی‌کنند که هیچ ارتباطی با مردم کوردستان نداشته باشند. بخش دیگر ایمان به نیروی مردم این است که برای آنکه از مردم نیرو بگیرد خود را بر مردم تحمیل نمی‌کند. با فشار و سلاح و تحمیل کردن خود به پیش نمی‌رود بلکه از درون خود مردم به سخنان آن‌ها گوش می‌دهد و در راستای آرمان‌های مردم گام برمی‌دارد و بجای خود تحمیل کردن به مردم، به سخنان آن‌ها گوش می‌دهد.

یکی دیگر از پارامترهای مکتب دمکرات شامل اخلاق در سیاست است. بسیار شنیده‌ایم که برای توجیه دروغ، حقه‌بازی و تحریف می‌گویند که سیاست پدر و مادر ندارد و سیاست از دروغ گفتن شکل گرفته و کسی که بیشتر و بهتر دروغ بگوید یعنی اینکه در سیاست موفق‌تر عمل کرده است! حزب دمکرات به پایبندی اخلاق در سیاست باور دارد. اخلاق عبارت است از چارچوبی که توافقی سیاسی-اجتماعی در باب آن شکل می‌گیرد. اخلاق از دیدگاه حزب دمکرات به معنا چیزی قدسی غیرقابل تغییر نیست که از مکان دیگری آمده باشد بلکه عبارت است از چارچوبی اجتماعی-سیاسی که مبنای آن توافق است و به قانون،

کوردستان

نرم یا هنجار بدل می‌شود. آن چارچوب سیاسی و قانونی که با خلق خود در میان می‌گذارد و به توافق می‌رسند و متعهد می‌شود که به این چارچوب وفادار بماند این است اخلاق در سیاست از دیدگاه حزب دمکرات و در راه حفظ این چارچوب شاید هزینه‌های گزافی نیز داده باشد، اما وقتی که فاقد اخلاق سیاسی باشی نتیجه آن می‌شود که به جریانی اپورتونستی تبدیل می‌شوی که هر زمان در پناه کسی خواهی بود یا در معادلات به راحتی حذف می‌شوی. اما اخلاق در سیاست اساس متد عمل حزب دمکرات است. شاید در اکثر مواقع حزب دمکرات از سوی دشمنان تحت فشار قرار گرفته باشد، همانگونه که می‌گویند: قیام کم رنگ می‌شود اما نابود نمی‌شود، حزب دمکرات نیز چون اصل اخلاق در سیاست را مدنظر قرار داده است و با خلق، پیشمرگه و کادر، اعضا و حامیان خود بنابر اصول اخلاقی تعامل کرده است شاید ضعیف شود اما از میان نمی‌رود. یکی دیگر از فاکتورها و متدهای مهم سیاست حزب دمکرات عبارت است از دوری از تحجر و استقبال از آفرینش و نوآوری، حزب دمکرات طی ۷ دهه گذشته در سخت‌ترین مقاطع تاریخی راهی نو و اصولی نو که با هنجارهای معمول جامعه و منطقه در تضاد بود در پیش می‌گیرد، این اساس سیاست و عمل حزب دمکرات و متد این حزب می‌باشد. از تحجر متنفر است و هیچگا خود را به راه و روشی که روزگاری جوابگو بوده است محدود نمی‌کند و مستمرا در این فکر غوطه‌ور است که چه متدی به نفع مردم است تا آنرا به روش عمل مبارزه بدل کند. آفرینش و نوآوری یکی از پارامترهای دمکرات بودن است.

از پیشوا قاضی محمد تا دکتر قاسملو و دکتر شرفکندی و هزاران شهید دیگر که در این مسیر گام نهاده‌اند و در این راه جان باخته‌اند و از همان اولین گام و طی ۷۲ سال تلاش کردند که حزبی به روز بنیاد نهند. این حزب از همان ابتدا به قصری بزرگ و مجلل بدل شد، مکتب دمکرات مکتبی پرافتخار است مکتبی‌ست که بنابر فکر و ایمان و خون هزاران شهید پایه‌ریزی شده است. این مکتب افراد جامعه را که دارای احساس و آگاهی‌اند را جذب می‌کند و آن‌ها را بنابر آن متدهای و باورهایی که بیشتر به آن‌ها اشاره کردیم پرورش می‌دهد. فرد دارای احساس و احساسات را به باور و ایمان به فردی فدایی در راه آرمان‌های والا و دادن هزینه در راه آرمان‌ها خلق بدل می‌کند، به فردی بدل می‌کند که به آزادی و تحقق آن در جامعه باور دارد، جامعه‌ای آزاد که در آن دیگر لازم نباشد هزینه‌های گراف همچون فدا کردن جان در راه آزادی پرداخت، بلکه کودکان در دنیایی آزاد پا بر عرصه‌ی حیات بگذارند و بنابر فرهنگ

ادامه در صفحه‌ی ۵

که حزب دمکرات تاسیس شد و بعد از چند ماه والاترین دستاوردها را برای ملت کورد ثبت کرده است. جمهوری کوردستان را تاسیس کرد، سمبل و نشانه‌های فراوانی را به فرهنگ مبارزه و قیام افزود، در این مبارزه و قیام تنها مبارزین کوردستان ایران حضور نداشتند بلکه از بخش‌های دیگر کوردستان روشنفکران، مبارزین، افسران و انقلابیون بخش‌های دیگر کوردستان به مهاباد آمده بودند و در این قیام سهیم بودند. آن زمان حزب دمکرات با دید مهمان به آن‌ها نگاه نمی‌کرد و آن‌ها را صاحب‌خانه قلمداد می‌کرد و آنان نیز حزب را خانه خود می‌دانستند و در راستای این مکتب مبارزه و قیام می‌کردند. حال بعد از ۷۲ سال در کوردستان عراق، این بخش از سرزمین‌مان قصد دارد که به سمت تعیین سرنوشت خود گام بردارد، حزب دمکرات در بیانیه‌ها و گفته‌های خود حمایت خود را از این امر اعلام کرده است و در اینجا علاوه بر تکرار این موضع، لازم است موردی را یادآوری کنیم، شاید رهبران، احزاب و جناح‌های این بخش از کوردستان نگران تهدیدات جمهوری اسلامی باشند و در تعاملات سیاسی‌شان، در تحلیل‌های‌شان و درخواست‌های‌شان همسایه درنده‌ای همچون جمهوری اسلامی را مدنظر قرار دهند. این امر شاید از لحاظ سیاسی و تحلیل آن، منطقی و علمی باشد اما نکته‌ای در این میان وجود دارد که رهبران این بخش از کوردستان نباید آنرا فراموش کنند، اگر رژیم جمهوری اسلامی آن‌ها را تهدید می‌کند در مقابل کوردستان ایران از آنان حمایت خواهد کرد. از ماکو تا ایلام نه تنها احزاب و جناح‌های

سیاسی آن بلکه تمام مردم این سرزمین در این آرزویند که اگر آن‌ها نتوانسته‌اند به استقلال سیاسی برسند در عوض بخش دیگری از کوردستان به استقلال و دولت دست یابد. کوردستان ایران در بسیاری از موارد و در عمل اثبات کرده است، آن هنگام که کوردهای عراق "انفال" می‌شدند و به سمت مناطق کوردستان ایران آواره می‌شدند مردم کوردستان ایران آن‌ها را در خانه‌های خود جا داده و سهیم کردند. آن زمان که جمهوری اسلامی و دشمنان کورد علیه تثبیت فدرالیسم در عراق فعالیت می‌کردند و موضع می‌گرفتند، مردم کوردستان ایران در کوچه پس کوچه‌های جشن می‌گرفتند. امروز نیز لازم است که کوردستان عراق، رهبران این بخش، در مقابل تهدیدات جمهوری اسلامی حمایت مردم کوردستان ایران را فراموش نکنند و آگاه باشند که ملت‌شان در آن بخش از کوردستان حامی آن‌هاست. آگاه باشند که مردم کوردستان ایران از ماکو تا ایلام حامی آن‌هاست و نه تنها احزاب و جناح‌های سیاسی بلکه عموم مردم کوردستان حامی خواست روای آن‌ها است.

در این شرایط که جمهوری اسلامی در تمامی آشوب‌های منطقه درگیر شده است، چندین دهه از سیاست ایجاد آشوب در منطقه پیروی کرده و امروزه نیز عملاً و با سپاه پاسداران و حمایت از گروه‌های تروریستی در منطقه در تمام آشوب‌های منطقه درگیر شده است. در شرایط کنونی میرهم و عیان است که مستمرا و یکنواخت جمهوری اسلامی را هدف قرار می‌دهند و در باتلاقی که خود ساخته است فرو می‌رود. رژیم در داخل نسبت به گذشته وضعیت بسیار آشفته‌تری

دارد. در نقطه مقابل آشفتنگی و فرورفتن جمهوری اسلامی در مردابی که خود ایجاد کرده است، قیام کوردستان ایران قرار دارد که با تمام کم و کاستی‌های‌اش، با اراده‌ای پولادین روزبه‌روز پیش می‌رود، آنهم بر اساس همان متد عملی حزب دمکرات کوردستان ایران که گام‌های خود را در راستای تحقق آرمان‌ها و آلام‌های ملت محکم‌تر و مصمم‌تر کرده است. راسان روزهلات مرحله‌ی نوینی‌ست که همزمان از تمام متدها و سیاست و اندیشه‌هایی که تجربیات ۷۲ساله‌ی این حزب بدست آورده است بهره می‌جوید و قصد دارد در مسیر جدید مبارزه در راستای آزادی و رهایی ملت گام بردارد. گره زدن قیام شاخ و شار عبارت است از ایمان به نیروی خلق، عبارت است از سرچشمه گرفتن خواست‌های مردم، عبارت است از پایبند بودن به اخلاق در سیاست، عبارت است از انقلابی بودن حزب دمکرات. ۷۲ سال است که حزب دمکرات کوردستان ایران دست به قیام زده است، در این ۷۲ ساله، در این بیش از هفت دهه قیام و مبارزه و قربانی دادن و متحمل شدن هزینه از سوی مبارزین دمکرات، تنها کسی می‌تواند آنرا درک کند که خود متحمل چنین هزینه‌ای شده باشد. هزینه‌هایی که مبارزین دمکرات متحمل آن شده‌اند قابل وصف نیست، زبان از شرح آن عاجز است: استرس عضو تشکیلاتی آن زمان حزب که در فضایی کاملاً امنیتی و تحت شرایط بسیار سخت امنیتی که مستبد و جاش و مزدوران رژیم در شهر و روستاها اعمال کرده بودند، قصد آن دارد که به دشمن خود اثبات کند که قیام و انقلاب همچنان ادامه دارد، آن زمان که تراکت و اعلامیه حزب منتشر

می‌کند یا بر روی دیواری شعاری انقلابی می‌نویسد، استرس و هیجانی که آن عضو تشکیلاتی در چنان شرایطی دارد غیرقابل وصف است و هزینه‌ای که او متحمل می‌شود در وصف نمی‌گنجد. لب‌های تشنه پیشمرگه‌ای که برای ساعت‌ها و شاید روزها خود را از دید دشمن مخفی کرده است و چندین ساعت راهپیمایی می‌کند تا به جرعه‌ای آب دست یابد. رنج و مشقتی که پیشمرگه در راه آرمان‌های خود متحمل می‌شود و تمام آن هزینه‌های که پیشمرگه متحمل می‌شود در سخن نمی‌گنجد. جوانان پرشور و آگاه کورد که در راه تحقق آزادی و آرمان‌هایشان به صفوف مبارزین دمکرات می‌پیوندند، سال‌ها و دهه‌ها از عمر خود را در راه حزب دمکرات و آرمان‌های خلق فدا می‌کنند و عمر خود را پیشکش به قیام می‌کنند به سخن نمی‌آید. فدا کردن این عمر و این زندگی نه در سخن می‌گنجد و نه در وصف می‌آید. اعضا و حامیان دمکرات، دلسوزان قیام کورد که از نان سر سفره خود می‌گذرند و به قیام و انقلاب کمک می‌کنند، رنج و مشقتی که آنان متحمل می‌شوند در سخن نمی‌گنجد. امید و باور زندانیان سیاسی، آن مبارزین دمکرات که به دست مزدوران رژیم دستگیر شده‌اند و در سیاهچاله‌های ایران زندانی هستند و تحت بدترین شکنجه‌ها به آرمان‌هایشان، باورهای‌شان و به مبارزات‌شان توهین و اهانت می‌شود و تحت وحشیانه‌ترین شکنجه‌ها، تنها امید به آزادی و باور به ادامه قیام، روان آن‌ها را آرام می‌کند، این هزینه در وصف نمی‌گنجد. از همه مهمتر جان فدایی شهیدان راه آزادی که با هر قطره خونشان که بر خاک کوردستان

گروه دیگری از جوانان کوردستان به نیروهای پیشمرگه حدکا ملحق شدند

رئوسه‌سمی کوتایی ده‌وره‌ی ۲۰۱۷ی سه‌ره‌تایی پیشمرگه، ته‌وێژی ۱۳۹۷

مراسم اختتامیه دوره‌ی ۲۲۶ مقدماتی پیشمرگه کوهستان‌های کوردستان برگزار گردید. روز دوشنبه بیست و نهم خردادماه ۱۳۹۶، دوره‌ی ۲۲۶ مقدماتی پیشمرگه در کوهستان‌های

پایان یافت و جمعی دیگر از جوانان مبارز روزهلات به صفوف نیروی پیشمرگه کوردستان پیوستند. این مراسم با اجرای سرود ملی "ای رقیب" و یک دقیقه سکوت به احترام شهیدان راه آزادی کوردستان آغاز شد.

کاوه بهرامی، عضو کمیته‌ی مرکزی حزب دمکرات کوردستان ایران طی سخنانی ضمن تبریک به شرکت‌کنندگان دوره، سخنانی را بدین مناسبت بیان نمود. بهرامی گفت: "ما همه پیشمرگه هستیم، انقلاب به

همه ما نیازمند است، همه ما باید از تمام نیروی خود برای آماده ساختن خود و پیشبرد راسان استفاده کنیم". سپس سرودی حماسی تحت عنوان "نابه‌زم" توسط شرکت‌کنندگان دوره اجرا شد. در ادامه این مراسم، گزارش

آموزشی دوره توسط "شورش الله‌ویسی" و پیام دوره مقدماتی پیشمرگه از سوی "مهران قهرمانی" قرائت گردید. در این مراسم آهنگی تحت عنوان "دل ده‌خوازه" از طرف "رضا محمدی" عضو دوره خوانده شد.

در این مراسم، با اهداء جایزه از پیشمرگه‌هایی که در دو زمینه‌ی "درس و اخلاق" رتبه‌های برتر را کسب کرده بودند، تقدیر بعمل آمد. مراسم با اجرای چندین ترانه از سوی اعضای دوره به پایان رسید.

دیدگاه امنیتی جمهوری اسلامی و جنگ نرم علیه کوردستان

نادر اسماعیل نژاد

ترجمه: پژمان شریعتی

دیدگاه امنیتی جمهوری اسلامی در کوردستان

روز بیست‌وهفتم تیرماه سال ۱۳۹۶، روزنامه کیهان که در حقیقت تریبون بیت خامنه‌ای است، در مقاله‌ای تحت عنوان "همه‌پرسی موزائیکی را نمی‌پذیریم" علاوه بر تحلیل همه‌پرسی کوردستان عراق که قرار است در مهرماه ۱۳۹۶ برگزار شود، به آشکار سازی چند دیدگاه امنیت داخلی رژیم در ارتباط با کوردستان نیز پرداخت. اگر بخواهیم بنابر سخنان و مواضع بیان شده از سوی مسئولان و یا منتشر شده از سوی رسانه‌های رژیم در رابطه با کوردستان به یک جمع‌بندی در باب دیدگاه امنیتی رژیم بر کوردستان دست یابیم می‌توان گفت: رژیم در دو سطح، دیدگاه امنیتی درازمدت بر کوردستان دارد: ۱- کوردستان ایران به عنوان بخشی از جغرافیای تحت سلطه جمهوری اسلامی، نقطه ضعف امنیتی این رژیم است، به دو دلیل اصلی: الف: جمهوری اسلامی به عنوان یک سیستم توتالیتر نتوانسته و نمی‌تواند، سیاست توتالیتر اجتماعی-فرهنگی خود را در کوردستان پیاده کند و ناچار است مستمرا آنرا در چارچوب

سیاست نژادپرستانه‌ی اجتماعی-فرهنگی خلاصه کند.

ب: در کوردستان ایران حداقل طی ۹۲ سال گذشته و پس از ظهور افکار و تلاش برای تاسیس دولت-ملت، در چارچوب جغرافیای ایران مستمرا جنبشی انقلابی در جریان بوده و هست که در راستای دفاع از حقوق کورد حرکت کرده و در واقع به مقابله با پروژه‌ی ملت-دولت سازی فارس‌ها پرداخته است. ۲-مساله کورد در منطقه خاورمیانه به دو دلیل به عنوان نقطه ضعف امنیت جمهوری اسلامی محسوب می‌شود: الف: مساله کورد در تمام بخش‌های کوردستان براساس مشارکت هم سطح در قدرت و مدیریت کشور پایه‌ریزی شده است، روی دیگر این سخن بدین معناست که مساله کورد در ذات خود تضمین کننده دمکراسی است و رژیم اسلامی، دمکرسی را در منطقه خاورمیانه تهدیدی بر سیستم سیاسی خود می‌داند. ب:بی‌گمان هرگونه پیشرفتی در مورد مساله کورد در بخش‌های دیگر کوردستان مستقیما بر مساله کورد در کوردستان ایران نیز تاثیرگذار خواهد بود و می‌توان به مانند پشتیبان و حتی به عنوان نیرویی محرک جنبش کوردستان ایران از آن یاد کرد. هنگامی که دیدگاه امنیتی جمهوری اسلامی را بر

و زمینه‌های متفاوت تغییر کرده و بنابر هدف اما در یک راستا و به شیوه‌های گوناگون، کوردستان از سوی جمهوری اسلامی به میدانی برای تست و آزمایش توانائی‌های سازمان‌های سرکوبگر رژیم بدل می‌شود و نهایتا رژیم با بکارگیری هم زمان سرکوب عریان و سرکوب یا جنگ نرم در پی نابود کردن جنبش کوردستان است.

برای روشن‌تر شدن تنها بخشی از جنگ نرم رژیم علیه کوردستان به عنوان مثال می‌توان، به ارتش سایبری جمهوری اسلامی اشاره کرد. کاملا واضح است که استراتژی ارجع این "ارتش" اخلال و حمله به نهادهای کامپیوتری کشورهای دنیا است و بنابر گزارشات منتشر شده از سوی این سازمان تا کنون چندین بار ساختارهای کامپیوتری کشورهای مختلف دنیا را مورد هجوم قرار داده‌اند. از جمله‌ی این حملات می‌توان: هجوم به سایت تویتر، هک کردن سایت مشهور بایدو که بزرگترین سایت جستجوگر کشور چین است، اشاره کرد. استراتژی دوم که "ارتش سایبری ایران" از آن پیروی می‌کند، حمله به سیستم‌های کامپیوتری و اینترنتی اپوزیسیون ایران است و شاید نکته‌ی قابل ملاحظه در اینجا، همزمانی اعلام موجودیت "ارتش سایبری ایران" با رویدادهای بعد از انتخابات سال ۱۳۸۸ است، در حالی که ارتش مذکور قبل از آن و در سال ۱۳۸۴ شمسی به صورت سری و از سوی سپاه، تاسیس شده بود. در زمینه مقابله با اپوزیسیون یکی از ارگان‌های این ارتش، "سازمان جهت‌دهی اطلاعات" است. واضح است که در عصر اطلاعات، با توجه به اینکه منابع کسب اطلاعات بسیار است، اما همین تعدد منابع و حجم گسترده اطلاعات موجب شده، نوعی سردرگمی اطلاعاتی به وجود آید. به این معنا که تکرر منابع باعث نشده که ضریب صحت اطلاعات افزایش یابد و آگاهی را ارتقا دهد، بلکه بیشتر موجب افزایش شک و تردید در گنگی آن‌ها افزوده است و در این میان رژیم از این ویژگی "عصر اطلاعات" که مخاطب را در مقابل تجمع اطلاعات و اتفاقات قرار می‌دهد، به عنوان ابزاری در علیه فلسفه وجودی اطلاعات استفاده می‌کند. برای روشن‌تر شدن بیشتر بحث باید گفت که مخاطب به طور ناخواسته و حتی با وجود احتمال تسلط بر زبان‌های دیگر و بنابر ویژگی عصر اطلاعات"، که اطلاعات فراتر از جغرافیا و زبان است، دچار تجمع اطلاعاتی شده و بی آنکه مایل باشد این تجمع چنان بستری را مهیا می‌کند که خارج از اراده مخاطب، اطلاعات نادرست، متفاوت و حتی غیرضروری به او تزریق شود؛ به گونه‌ای که می‌توانیم بگوییم اطلاعات، مخاطب را مورد هجوم قرار داده است.

هجوم اطلاعات و تجمع آن موجب شده که مخاطب خود را با اطلاعات درگیر نکند یا بهتر است بگوییم که توانایی تمیز درستی اطلاعات را ندارد و این برای رژیمی به مانند جمهوری اسلامی این فرصت را ایجاد کرده است، که از طریق سازمان‌هایی مانند" جهت‌دهی اطلاعات" مخاطب جامعه ایران را دچار "پدیده هجوم اطلاعات" کند. پدیده هجوم اطلاعات کاملا بلعکس سانسور و حذف اطلاعات است. در هجوم اطلاعات مخاطب با حجم کثیری از اطلاعات مواجه می‌شود و این هم نوعی از تجمع اطلاعات است و هم سیلابی از اطلاعات. بدین معنا که حجم زیادی از اطلاعات در اختیار مخاطب قرار می‌گیرد که به آنها نیازی ندارد و دانستن آنها هیچ تاثیری در زندگی او نخواهد داشت، اما این دو پدیده یعنی تجمع اطلاعات و سیلاب اطلاعات مخاطب را دچار دو وضعیت می‌کند: یکم: اطلاعات ضروری در میان اطلاعات غیرضروری گم شود. دوم: مرز میان اطلاعات درست و غلط از میان می‌رود و مخاطب به راحتی نمی‌تواند دروغ را از راست تمیز دهد و مجزا کردن این مرزها به توانای بالایی نیازمند است و این امر سطح ابهام را افزایش داده و مخاطب دچار شک و تردید می‌شود. تمامی این موضوعات باعث می‌شود که جامعه هم در سطح اجتماعی و هم در سطح انفرادی به عنوان مخاطب از کنار اطلاعات بگذرد و اطلاعات و رویدادها هیچگونه تاثیری بر او نداشته باشد و موجب آن نشود که موضعی هدفمند داشته باشد یا اینکه در میان شک و ابهام بماند و به صحت اطلاعات باور نداشته باشد که در هر دو حالت باعث می‌شود در جامعه " افکار عمومی" شکل نگیرد یا اگر هم شکل گیرد در زمان و مکان مناسب نتواند موضع‌گیری کند و بدین ترتیب جامعه دچار نوعی شکاف و انشقاق و اختلاف شود. واضح است که هدف اصلی "سازمان جهت‌دهی اطلاعات" این است که جامعه را دچار بحران و انحراف و اختلاف کند و مانع از آن شود که افکار عمومی در باب موضوعی به توافقی برسد. پایان در حال حاضر اگر موضوع دیدگاه امنیتی جمهوری اسلامی بر کوردستان و جنگ نرم به ویژه پدیده‌ی هجوم اطلاعات و تحمیل کردن آن بر مخاطب در جنگ نرم را مدنظر بگیریم، می‌توان گفت که رژیم جمهوری اسلامی برای تحقق اهدافش یکی از سلاح‌هایی را که علیه کوردستان بکار می‌گیرد هجوم و تحمیل اطلاعات است، به این دلیل که دیدگاه امنیتی جمهوری اسلامی بر کوردستان دیدگاهی استراتژیک است، به همین دلیل نیز جنگ نرم رژیم علیه کوردستان جنگی استراتژیک است. هجوم و تحمیل کردن اطلاعات به فرد کورد در دامنه‌ای بسیار وسیعی انجام می‌شود بدین معنا که رژیم برای رسیدن به اهدافش زیاد درقید زمان و حتا شیوه عمل نیست، بلکه بیشتر می‌خواهد اطلاعات مد نظر

کوردستان

خود را تثبیت کند. به عنوان مثال از طریق افرادی همچون عرفان قانعی‌فرد، هوشنگ طالع و پیمان حریقی و ... قصد تحریف نحوه‌ی ارائه تاریخ و رویدادهای کوردستان را دارد. در اینجا نکته حائز اهمیت این است که رژیم برای آنکه به نوعی آشفتگی در رویدادهای تاریخی کوردستان دست یابد، مسیر تاریخ کوردستان را تغییر نمی‌دهد بلکه نحوه ارائه تاریخ را عوض می‌کند. برای آنکه بتواند حال و گذشته را بر اساس بنیادهای تاریخی مملو از دروغ بررسی کند و هم زمان نیز ارتباط مابین حال و گذشته را قطع کند به همین دلیل نیز در تحمیل اطلاعات در کوردستان نه پایبند شگردی ویژه است و نه زمان برایش مهم است. اگر به کتاب‌های هوشنگ طالع و عرفان قانعی‌فرد بنگریم شاید در وهله‌ی اول با هم در تضاد باشند، اما ماهیتا یک هدف و نتیجه را دنبال می‌کنند و محصول یک اتاق فکر هستند. استفاده رژیم از حرب‌ی هجوم اطلاعات و تحمیل اطلاعات در کوردستان به عنوان سلاح و همچنین بهره‌گیری از متدهای دیگر جنگ نرم، جامعه کوردستان را با دو بحران بزرگ روبرو کرده است: – مرز میان انتقاد و خیانت از بین رفته است. محو کردن مرز میان انتقاد و خیانت نه تنها اعضای جامعه کوردستان را نسبت به هم بدگمان کرده، بلکه شرایطی را نیز ایجاد کرده است که بسیاری از آگاهان و نخبه‌های کوردستان برای آنکه سخنان‌شان به بهانه‌ای برای هجوم به بنیادهای قیام و جامعه کوردستان بدل نشود ناچارا سکوت اختیار کرده‌اند و برخی دیگر به بنیاد تقسیم‌بندی مابین "جاش و باش" هجوم برده و این نوع تقسیم بندی را زیر سوال می‌برند و این عمل در ذات خود موجب می‌شود که فضای مناسبی برای عوامل وابسته به رژیم مهیاتر شود و نه اینکه فرصت نقد برای منتقدان وضعیت کوردستان افزایش یابد. دوم: در میان اعضا و حامیان احزاب کوردستان می‌توان گفت، تعدادی از اینان دچار نوعی عصبانیت نابجا شده‌اند که این خشم بر ظاهر کلی جریانات سیاسی کوردستان تاثیر گذاشته و موجب خدشه‌دار شدن این چهره در جامعه می‌شود. در پایان باید متذکر شوم که جنگ نرم جمهوری اسلامی ایران علیه کوردستان برخاسته از استراتژی امنیتی این رژیم و بر اساس متد سرکوب پیش می‌رود و مخاطب اصلی آن نیز جامعه‌ی کوردستان است. هدف اصلی جنگ نرم رژیم، نابودی بافت کلی جامعه کوردستان با تمام ابعادآن است. آنان بود و نبود ما را چه در گذشته ، چه حال و چه آینده هدف گرفته‌اند و خواهان از بین بردن ما و یا ایجاد جامعه‌ای باب طبع خود هستند. به همین دلیل برای مقابله با این جنگ نه تنها تمام جناح‌های سیاسی بلکه اشخاص و فعالانی که خود را در چارچوب سازمانی به خصوص تعریف نمی‌کنند، باید در مقابله با جنگ نرم خود را آماده کرده و همزمان در یک جبهه متحد علیه آن بایستند.

ملکشاهی ایلام در اقیانوس تشنگی جان می‌دهد

این منطقه نیست بلکه قطعی گسترده آب و کم فشار بودن همین مقدار آب بی‌کیفیت نیز از معضلات دیگر می‌باشد. بنابر گفته‌های منبعی آگاه و موثق در شهرستان ملکشاهی، جریان‌ها فاضلاب شهرستان با نفوذ به منابع آبی این منطقه موجبات آلودگی شدید این آب‌ها را فراهم کرده است و همین آب آلوده نیز مستقیما و بدون گذر از تصفیه‌خانه‌های مدرن و تنها با کلرزنی به سیستم لوله کشی آب شهرستان فرستاده می‌شود. امری که هم در رنگ و بوی آب لوله‌کشی این منطقه آشکار و عیان است. حکومت اسلامی ایران علاوه بر تحمیل کردن جنگ با عراق بر مردمان استان ایلام که تلفات سنگین مادی و انسانی را برای این مردمان در پی داشت، با محروم کردن تعدمی ساکنان ملکشاهی و همه مردم ایلام از ثروت و سامان خوابیده در سرزمین‌شان و غارت این منابع به نفع استان‌های مرکزی، چنان محرومیتی را بر کوردها اعمال کرده‌اند که از داشتن یک زندگی شایسته و مرفه بی‌نصیب باشند. بی‌شک کورد بودن تنها و اصلی‌ترین اتهام و جرم مردمان کرماشان و ایلام و لورستان در محروم نگه داشتن آن‌ها از تمام داشته‌هایشان است امری که باید به روشنی به آن پرداخت و با مشاهده این همه ظلم باید به آن اندیشید که مرکزگرایان ایران و فاشیست‌های مذهبی ایرانی بر آن هستند که تا نابودی کامل زندگی و حیات در استان‌های کردستان و زاگرس از پای نشینند.

بعد از گذشت ۳ سال ایلام همچنان

از ویرانی‌های سیل و زلزله رهایی نیافته است

ایرانی استعمار و نابود شده و در حال نابودی روح زندگی در کردستان هستند. استان ایلام با جمعیتی بیش از هفتصد هزار نفر، هنگامی که با زلزله‌ی سال ۹۳ با مرکزیت مورموری روبرو می‌شود از داشتن حتا یک فروند هلیکوپتر امداد محروم است به گونه‌ای که بنا به گفته مدیر عامل جمعیت هلال احمر استان در روز حادثه که با خبرگزاری حکومتی مهر مصاحبه کرده بود: در حال رایزنی برای اعزام بالگرد از کرمانشاه هستیم. اما مساله به همین جا ختم نشده است علاوه بر درد و رنج مردم در روزهای وقوع حادثه، وعده و وعیدهای مسئولان حکومتی مبنی بر بازسازی مناطق آسیب دیده نیز بعد از گذشت سه سال هنوز جامه‌ی عمل پوشیده و اکثر مناطق آسیب دیده هنوز به مانند ویرانه‌ای باقی مانده‌اند و یا اگر اقدامی برای بازسازی شده است بار اصلی پرداخت هزینه‌ها بر دوش خود مردم بوده و از آن همه ثروت و سامان ایلام چیزی عاید مردمانش نشده است. خبرگزاری حکومتی مهر طی گزارشی در مورخ ۲۲ مرداد ۹۶ از عدم تحقق وعده‌های مسئولین رژیم در بازسازی مناطق آسیب دیده طی سه سال گذشته خبر می‌دهد و از فشار مادی و مالی وارده بر مردم و عدم همکاری نهادهای مرتبطه خبر می‌دهد.

و غارت این ثروت‌ها از سوی مرکزگرایان ایرانی و صرف آن در استان‌های مرکز ایران از محرومیت شدیدی رنج می‌برد. شهرستان ملکشاهی نیز با توجه به قرار گرفتن در چنین استانی و طبیعی و گاز و همچنین وجود معادن متعدد گچ، گوگرد، زغال سنگ، قیر، آهک و... کمترین سود را از این همه ثروت و سامان می‌برد، به گونه‌ای که بنابر گزارشات حکومتی این شهرستان حتا از داشتن یک مرکز تصفیه آب محروم می‌باشد و تنها به کلر زنی آب‌های لوله‌کشی شده در این شهرستان اکتفا می‌کنند. این در حالی‌ست که تنها در فاصله‌ی ۱۵ کیلومتری مرکز این شهرستان دریاچه‌ای از آب شیرین در پشت سد "ایلام" که از آب‌های "چم گردلان" و رودخانه‌ی "گل گل" پر می‌شود قرار دارد و به علت عدم سرمایه‌گذاری از سوی رژیم و عدم تاسیس مرکز تصفیه‌ای مناسب شاهد مشکلات عدیده‌ی مردم در رابطه با تهیه آب شرب هستیم. به گفته یکی از شهروندان ملکشاهی طی گفتگویی با "ملکشاهی خبر" شدت آلودگی و غیرقابل شرب بودن آب این منطقه چنان است که : و باوجود تصفیه کن خانگی، اما باز آب شرب کیفیت ندارد. قابل ذکر است که بنابر اطلاعاتی که به دست وب‌سایت "کردستان میدیا" رسیده است مشکل این شهرستان تنها در ناسالم بودن آب شرب شهرها و روستاهای

شهرستان ملکشاهی ایلام با جمعیتی قریب به ۵۰ هزار نفر و با داشتن منابع گسترده آبی بدلیل سیاست‌های استعماری رژیم فاشیستی-مذهبی ایران و ضدیت آن با کورد بودن این مردمان در بحران نبود آب شرب بهداشتی دست و پا می‌زند. شهرستان ملکشاهی با ۳ شهر و ۲۸ روستا و جمعیتی قریب به ۵۰ هزار نفر فاقد آب شرب سالم و بهداشتی است و مردمان این شهرستان ناچارند برای تهیه آب شرب به چشمه‌های اطراف شهر یا روستای خود رفته و با پر کردن دبه‌های آب احتیاج به آب شرب را رفع کنند. در همین رابطه پایگاه خبررسانی "ملکشاهی خبر" طی گزارشی به این فاجعه انسانی که دهه‌ها است گریبانگیر مردمان ملکشاهی شده، می‌نویسد: آب لوله‌کشی کنونی شهر "ارکواز" غیرقابل شرب و درجه سنگینی آن به حدی است که حتی برای استحمام و شستشو هم چندان مفید نمی‌باشد. در ادامه‌ی این گزارش آمده است: برخی از شهروندان برای تهیه آب شرب، کیلومترها از شهرخارج شده و به چشمه‌های اطراف می‌روند تا چند دبه آب برای مصارف پخت‌وپز و آشامیدن تهیه کنند. استان ایلام که از ثروتمندترین استان‌های ایران از لحاظ دارا بودن منابع زیرزمینی و روزمینی است، به دلیل تاراج

ایلام، آبدانان و دهلران از جمله شهرهای استان ایلام هستند که از سال ۹۳ تا کنون هر ساله با حوادث مرگبار طبیعی چون زلزله و سیل روبرو بوده و تا به امروز جراحات این وقایع بر پیکره‌ی این بخش از کوردستان التیام نیافته است. سیل آبان ۱۳۹۴ شمسی، با بارشی برابر با یک سال زراعی اما تنها طی سه روز. بارشی با چنین وسعتی چنان سیلی به راه انداخت که ۴۰ درصد از مکان‌های عمومی شهر ایلام را نابودکرد، آماری برابر با ۲۰هزار واحد مسکونی و تجاری این شهر. خبرگزاری‌های حکومتی در گزارشات متعددی این بارش را بی‌سابقه‌ترین بارندگی تاریخ ایلام تا زمان حاضر خوانده‌اند، بارشی که علاوه بر میلیاردها تومان ضرر مادی، ده‌ها کشته و زخمی و نیز هزاران آواره و بی‌خانمان بر جای گذاشت. اما زلزله آبدانان با مرکزیت "مورموری" در مرداد ۱۳۹۳ از دیگر حوادثی بود که از چنان شدتی برخوردار بود که چندین شهر این استان چون دهلران، مورموری، موسیان و آبدانان را لرزاند و صدها زخمی و کشته برجای گذاشت و به گفته‌ی فرماندار آبدانان میزان

نابودی پتانسیل‌های ورزشی کرماشان،

از اهداف اصلی سیاست‌های فاشیستی ایران

در کرماشان است

سخنانی اعلام می‌کند که: مشکل اصلی ورزش کرماشان نبود پول است. او به فرار ورزشکاران نخبه و قهرمانان از استان و پناه بردن آنان به استان های دیگر اشاره می‌کند و می‌گوید: از یکی از ورزشکاران که از استان رفته بود علت را پرسیدم گفت من وقتی مدال می‌آورم در کرماشان دو میلیون به من می‌دهند در حالی که ایچاد امکانات و زیرساخت‌های مطلوب لازمه‌ی توسعه ورزش همگانی و ارتقا ورزش قهرمانی است. امری که با نبود سالن‌های مناسب و امکانات کافی روز به روز موجبات مرگ پتانسیل‌های ورزشی کرماشان را فراهم می‌کند. سلیمی رئیس هیئت هندبال استان کرماشان نیز در سخنانی اعتراض آمیز اعلام می‌کند: هیچ تمایلی برای هزینه کردن در بحث ورزش استان وجود ندارد. اعتراضات تکان دهنده مسئولین حکومتی و واقعیت‌های موجود که کوردها روزانه با آن روبرو هستند نمایانگر وجود پروسه‌ای فاشیستی برای نابودی پتانسیل‌های ورزشی کرماشان است. حکومت ایران با تمام توان و انرژی خود در پی نابودی کوچکترین روزنه‌های امید در میان کوردها به آینده و زندگی‌شان است تا از این طریق بتواند استعمار و استثمار خود بر کوردستان را بیشتر تثبیت و راه هرگونه اعتراضی را ببندد. فاشیست‌های مرکزگرای ایرانی به خوبی می‌دانند که ارتقا و توسعه ورزش در کرماشان به عنوان بزرگترین استان کوردستان می‌تواند نیرو و توان مضاعف و نو به اندیشه و زندگی مردمی که عاشق پهلوانی هستند ببخشد و این نیرو نه در راه اهداف حکومت مذهبی بلکه در راه آگاهی و حق‌طلبی آنان صرف خواهد شد و این دلیل اصلی مقابله و دشمنی رژیم اسلامی ایران با ورزش کرماشان است.

ورزشکاران کورد در عرصه‌های داخلی و بین‌المللی می‌باشد که با نیم نگاهی به این آمار حیرت هر شنونده و خواننده‌ای را برمی‌انگیزاند. استانی که با تمام داشته‌های زیرزمینی و روزمینی خود در زمره‌ی ده استان توسعه نیافته ایران، با رتبه‌ی اول بیکاری و فقر فاحش و شایع و آمار بالای خودکشی جوانانش قرار دارد، و برای حل این مشکلات نه تنها بی‌بهره از ثروت و سامان خود است بلکه مرکزگرایان و حکومت ایران به صورت برنامه‌ریزی شده مستمرا در پی نابوده تنها روزنه‌های امید در میان این مردمان نیز هستند که ورزش و ورزشکار بودن از جمله این روزنه‌هاست که سلطه‌گران با تمام توان خود در پی کور کردن آن هستند. در همین رابطه روز یکشنبه ۲۲ مرداد، جلال عزیزی، معاون تربیت بدنی اداره کل ورزش و جوانان استان کرماشان، طی نشست خبری اعلام کرد: سرانه ورزشی در استان کرماشان ۹۸ صدم مترمربع است در حالی که استاندارد جهانی ۳ متر مربع می‌باشد. مردمی که کنترل ثروت و سامان سرزمین خود را ندارند، از اجازه‌ی برنامه‌ریزی برای آینده خود و کودکان و سرزمین‌شان محروم شده‌اند، ثروت و سامان استان‌شان در تهران و سایر استان‌های مرکز صرف می‌شود، منابع روزمینی و زیرزمینی آن‌ها در برنامه‌های تروریستی، نظامی و موشکی و جنگ‌های سوریه و لبنان و فلسطین و... صرف می‌شود و در کل هیچ اختیاری در کنترل سرنوشت خود و بهبود زندگی سیاسی-اجتماعی-فرهنگی و اقتصادی اطرافیان‌شان ندارند ناچارند بنابر سیاست‌های فاشیستی و استعماری رژیم ایران به سوی نابودی و فنا گام بردارند، امری که ورزش و ورزشکار کرماشانی را به خود گرفتار کرده است. در همین رابطه رئیس هیئت والیبال استان کرماشان در

کرماشان به عنوان قطب ورزشی کوردستان، همیشه هدف برنامه‌های فاشیستی حاکمان تهران در راستای نابودی پتانسیل‌های ورزشی آن و توان قهرمانی ورزشکاران کورد بوده است. "مجتبی جوهری" مدیرکل سابق ورزش و جوانان کرماشان طی مصاحبه‌ای با روزنامه‌ی همشهری به تعداد مدال‌های کسب شده اشاره کرد و با ارائه آمار ۱۴۲۱ مدال تنها در یک سال گفت: ورزشکاران استان در سال ۱۳۹۴ شمسی در مجموع موفق به کسب ۱۴۲۱مدال رنگارنگ شدند. از مجموع مدال‌های کسب شده ۵۳ مدال جهانی، ۲۸ مدال آسیایی، ۷۷ مدال بین المللی و ۱۲۶۷ مدال نیز در رقابت‌های کشوری به دست آمده است. جوهری با اشاره به آمار دیگری مرتبط با سال ۱۳۹۳ شمسی، به تیم اعزامی کرماشان به مسابقات آسیایی "اینچئون" کره جنوبی، اشاره کرد و گفت: تیم اعزامی کرماشان به این مسابقات توانست در مجموع شش مدال طلا، سه نقره و دو برنز یعنی مجموعا ۱۱ مدال را کسب کند. او همچنین در جای دیگر به آماری مربوط به۷ماهه‌ی نخست سال ۱۳۹۳ اشاره کرد و در وصف افتخارآفرینی‌های ورزشکاران کرماشانی گفت: ورزشکاران کرماشانی در هفت ماهه اول سال ۹۳ توانستند ۱۰ مدال طلا، هفت نقره و ۹ برنز در سطح جهانی بدست آورند. در همین راستا سید ارسلان حسینی، مدیر کل فعلی ورزش کرماشان به ارائه‌ی آمار تازه‌ای از کسب مدال توسط ورزشکاران کرماشانی در سال ۹۵ پرداخت که طی آن ورزشکاران کورد توانسته‌اند: ۱۵۴۷ مدال که شامل ۴۰ مدال جهانی، ۹۹ مدال آسیایی، ۶۷ مدال بین المللی، ۱۳۰۵ مدال کشوری و ۳۶ مدال منطقه ای کسب کنند. آمار ارائه شده در بالا تنها گوشه‌ای از افتخارآفرینی‌های

KURDISTAN

Organ of the Central Committee of Democratic Party of Iranian Kurdistan - No 707 - 22 August 2017

روزنامه ی «کردستان» و وب سایت های حزب دمکرات کردستان ایران
در شبکه جهانی اینترنت

www.kurdistanmedia.com
info@kurdistanmedia.com

<http://www.pdkl.org>
pdkiran@club-internet.fr
[telegram.me/PDKImedia](https://t.me/PDKImedia)

۲۲مین سالروز
حزب دمکرات کوردستان ایران
تاسیس

